

Ο ΣΤΕΓΑΣΤΗΣ

Ο Ελευθεροτεκτονισμός διδάσκει την Ηθική αγνότητα και καταλληλότητα της οποίας βάση είναι η αγάπη για τον πλησίον χρησιμοποιώντας τη βιωματική μέθοδο των μυστηρίων και των αλληγοριών και με συστηματική εργασία και αέναη οικοδόμηση οι Τέκτονες βιώνουν την ενότητα με αρμονία.

Η ανάγκη ενός φύλακα του χώρου των εργασιών των Τεκτόνων προέκυψε καθώς οι εργασίες τους έπρεπε να τελούν εν πλήρη ασφάλεια και χωρίς την αδιακρισία και ενόχληση από βλέμματα αμυήτων. Ο φύλακας αυτός ονομάστηκε Στεγαστής, η λέξη προέρχεται από τη λέξη στέγη <στέγω "σκεπάζω, αποκρούω". Υπήρχαν δύο στεγαστές ο εξωτερικός Στεγαστής και ο εσωτερικός. Στη διάρκεια των ετών που πέρασαν λόγω του ότι τα κτήρια των Στοών παρείχαν όλο και μεγαλύτερη ασφάλεια στους εντός των Στοών Αδ.: Ο εξωτερικός στεγαστής δεν συναντάται συχνά πλέον και τον ρόλο του τον επωμίστηκε ο εσωτερικός Στεγαστής.

Η θέση του Στεγαστού είναι δεξιά της Δυτικής θύρας προς την πλευρά της Στήλης J. Αριστερά στο κάθισμά του υπάρχει η υποδοχή για την ανάρτηση του ξίφους. Καθήκον του είναι η φύλαξη του ναού από την είσοδο αμυήτων, η διασφάλιση της ασφάλειας των Μελών της Στοάς κατά τη διάρκεια της συνεδρίας, να επιτρέπει ή όχι ανάλογα την ώρα προσέλευσης αδελφούς που έχουν καθυστερήσει, να

αναγγέλει στον Α΄ Επόπτη ο οποίος με τη σειρά του αγγέλει στον Σεβάσμιο ποιός αδελφός αναμένει στον πρόναο, αφού οι εργασίες έχουν ήδη αρχίσει και αν του επιτρέπεται η είσοδος. Ο Στεγαστής στέκει στη θύρα της Στοάς με τραβηγμένο το ξίφος για να προστατέψει τα μυστικά του Τεκτονισμού από τους ανέτοιμους.

Όπλο του είναι το Ξίφος. Είναι σύμβολο ισχύος, προστασίας, εξουσίας, δικαιοσύνης, ηγεσίας, επαγρύπνησης, θάρρους και φυσικής εξολόθρευσης. Συμβολίζει την αρσενική αρχή ενώ στη θήκη συμβολίζει τη θηλυκή αρχή. Παλαιότερα κρατούσε ένα κυματοειδές ξίφος, όπως η Ρομφαία.

Στον Τεκτονισμό όμως όλα είναι συμβολικά και αλληγορικά. Ο αδ.: Αχιλλέας Ξενάκης αναλύει τι είναι η στέγαση εσωτερική και εξωτερική αναφέροντας ότι ο τεκτονικός ναός δεν είναι παρά το ανθρώπινο σώμα, που κινδυνεύει από εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς και για αυτό πριν αρχίσουμε τις εργασίες μας θα πρέπει να ελέγχουμε τον εαυτό μας αν είναι απαλλαγμένος από τις εξωτερικές επιδράσεις που δεν είναι παρά οι επιδράσεις της δουλειάς μας, των κοινωνικών υποχρεώσεων, των προλήψεων που επιδρούν καταλυτικά και των εσωτερικών κακών λογισμών που πιθανά μας επηρεάζουν. Μόνο τότε το τεκτονικό μας έργο θα είναι γόνιμο, γιατί ανεπηρέαστα θα μπορεί να ανυψωθεί το πνεύμα μας και να αποδώσει μνητικά εκτελώντας στην ανοικοδόμηση του Ναού της Αρετής. Έτσι λοιπόν με τη στέγαση του εσωτερικού μας ναού αποκλείουμε όλους τους ανώφελους εξωτερικούς κραδασμούς, διατηρούμε τα αισθήματά μας αγνά και αποκτούμε φιλοσοφική γαλήνη που είναι αναγκαία για να αισθανόμαστε και να σκεπτόμαστε ορθά.

Για να καταφέρουμε να επιτύχουμε την ορθή σκέψη που θα μας επιτρέψει να στεγάσουμε τον εαυτό μας και κατ' επέκταση του υπόλοιπους γύρω μας, θα πρέπει να ακολουθήσουμε την συμβουλή του σεβάσμιου κατά την πρώτη περιοδεία : Οφείλουμε να λάβουμε τη στερεά απόφαση να εργασθούμε αδιαλείπτως αν επιμένουμε να γίνουμε δεκτοί ως Τέκτονες. Αυτό επιτυγχάνεται με το να χαλιναγωγήσουμε τα πάθη μας, το οποίο διδασκόμαστε κατά την δεύτερη περιοδεία όπου καθαρίζεται εγώ μας με τα στοιχεία του νερού από τις ορμονικές ακαθαρσίες, τα πάθη και τις αντιφατικές ιδέες και αναπτύσσονται μέσα μας οι αρχές της Αρετής και της Ηθικής.

Να κατανικήσω τα πάθη μου, να καθυποτάξω τα ελαττώματά μου και προοδεύσω στο Τεκτονικό Έργο.

Για να κατανικήσουμε τα πάθη μας και να καθυποτάξουμε τα ελαττώματά μας οφείλουμε πρωτίστως να τα εντοπίσουμε. Αυτή είναι μία χρονοβόρα και επώδυνη διαδικασία γιατί η εντόπιση και η παραδοχή τους έχουν τον ίδιο βαθμό δυσκολίας. Έχουμε μάθει να ζούμε με αυτά θεωρώντας τα φυσικά γνωρίσματα του χαρακτήρα μας και εκεί ακριβώς έγκειται η δυσκολία της εντόπισής τους. Όταν τα εντοπίσουμε ερχόμαστε αντιμέτωποι με μία πραγματικότητα που δεν μας αρέσει για αυτό και η παραδοχή τους είναι επίπονη. Αναρωτιόμαστε: Είναι δυνατόν να σκεπτόμουν και να συμπεριφερόμουν με αυτό τον τρόπο? Αντικρίζοντας την αλήθεια έργο μας είναι η αποβολή τους. Όσο κινούμαστε από τα πάθη μας και τα ελαττώματά μας, τόσο δίνουμε λιγότερο χώρο στην Αγάπη, η οποία πρέπει να υποκινεί τις σκέψεις μας και τις πράξεις μας. Όταν φτάσει η ώρα να απαλλαγούμε πλήρως από αυτά έχουμε καταφέρει να στεγάσουμε τον εαυτό μας όχι μόνο από τα δικά μας πάθη και ελαττώματα αλλά και από των άλλων ανθρώπων με τους οποίους συναναστρεφόμαστε. Τους αντιμετωπίζουμε όλους με αγάπη. Τότε έχουμε καταφέρει να αγγίξουμε την διαύγεια του πνεύματος καθώς μπορούμε να σκεφτούμε απαλλαγμένοι από κάθε αρνητικό συναίσθημα και να ενεργήσουμε ψύχραιμα και συνεπώς ο λόγος μας και οι πράξεις μας είναι συνετές και σταθερές.

Τελειώνοντας αδελφοί μου η κατάκτηση της στέγασης του εαυτού μας δημιουργεί κραδασμούς κατά την διάρκεια των εργασιών που τελειοποιούν το καθήκον του Τέκτονα να ανοικοδομήσει τον Ναό της Αρετής. Όχι κάποιο υλικό Ναό, αλλά ένα πνευματικό, όπως και η ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ δεν αφορά την υλική πόλη αλλά το πνευματικό βασίλειο. Όταν ο εαυτός μας είναι στεγασμένος, αυτόματα στεγάζεται και ο χώρος όπου εργαζόμαστε για την ανοικοδόμηση του Ναού της Αρετής.